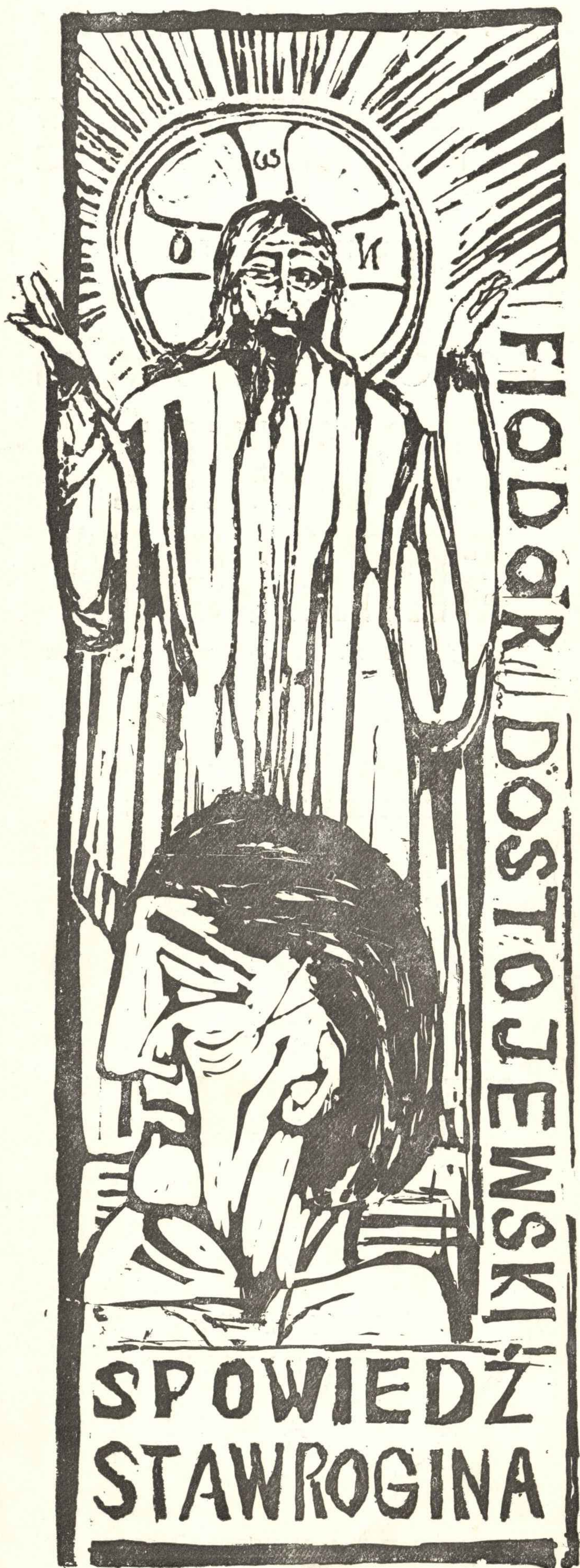

TEATR IM. JULIUSZA OSTERWY
W GORZOWIE

FIODOR DOSTOJEWSKI
SPOWIEDŹ
STAWROGINA

TEATR

IM. JULIUSZA OSTERWY
W G O R Z O W I E

DYREKTOR I KIEROWNIK ARTYSTYCZNY
ANTONI BANIUKIEWICZ

SCENA MAŁA

FIODOR DOSTOJEWSKI

SPOWIEDŹ STAWROGINA

według „Biesów”. Tłum. Zbigniew Podgórzec

Adaptacja i reżyseria:

ANTONI BANIUKIEWICZ

Scenografia:

MAGDALENA ĆWIERTNIA

Występują:

WIESŁAW SOKOŁOWSKI

BEATA CHORAŻYKIEWICZ

Inspicjent, sufler:

EUGENIUSZ PAUKSZTO

PREMIERA KWIECIEŃ 1986

BADANIE życia ludzi — oto mój główny cel i najlepsza zabawa.

PRAWDA to więcej niż realizm.

ROZPACZ nie jest tragiczna, lecz komiczna.

SUMIENIE bez Boga jest straszliwe. Może doprowadzić człowieka do najbardziej niemoralnych występków.

NAJSTRASZLIWSZĄ siłą na świecie jest pokora.

BIESY też wierzą i drżą z trwogi.

JESTEM dziecięciem wieku, dziecięciem niewiary i zwątpienia aż do grobowej deski.

EGOIZMU jest u nas za dużo, ale poszanowaniem własnych poglądów nikt nie grzeszy.

MOJA świadomość to nie harmonia, lecz na odwrót— dysharmonia, i dlatego jest mi z nią źle.

WOLNOŚCIĄ ludzi zawładnie ten, kto zapanuje nad ich sumieniami.

MOŻNA popełnić podłość, nie będąc łajdakiem.

NIE ma nic bardziej złudnego dla człowieka, ale też nic bardziej dręczącego niż wolność sumienia.

ANIOŁ nigdy nie upada. Diabeł upadł tak nisko, że nigdy się nie podniesie. Człowiek upada i powstaje.

NAJSTRASZNIJSZA ze wszystkiego jest świadomość niespełnionej miłości — na tym polega piekło.

BYŁEM wszechczłowiekiem, a skończyłem jako wróg człowieka.

DLACZEGO ludzie potrafią umierać lepiej niż żyć? Dlatego, że żyć trzeba długo, a umrzeć można prędko.

Fiodor Dostojewski **A FORYZMY**
Wybór i przekład Z. Podgórzec i R. Przybylski
W-wa 1976

Bezpłatne